

[Aksel Møller.]

baggrund for den drøftelse, nemlig muligheden for, at de tre partier kunne finde hinanden derom.

Se, socialdemokratiets partileder bekendtgjorde sit tilbagetog fra de udtalelser, der var blevet fremsat af andre partimedlemmer, uden at kontakte regeringen om sit synspunkt, og socialdemokratiets leder var den samme mand, som var formand for det udenrigspolitiske nævn. Det forekommer mig, at der havde været god grund for en politiker i en så fremragende stilling til, inden han holdt sin kongrestale, at forhandle med den daværende regering, den daværende statsminister, den daværende udenrigsminister, den daværende forsvarsminister, om det træk, han havde i sinde at foretage.

Alt dette siger jeg for endnu en gang at få lejlighed til overfor den højtærede statsminister at understrege, at jeg finder, at hans optræden i den tid var egenmægtig, og jeg beder ham om at forstå, at det er på baggrund af denne egenmægtighed, at vi andre nu til enhver tid skal ransage vore muligheder for at handle fuldt korrekt overfor den højtærede statsminister i den stilling, han nu har.

Den højtærede statsminister vil i det hele taget forsvare sig imod, at hans partis udenrigspolitik skulle være påvirket af dets indenrigspolitik. Ja, jeg ved ærlig talt ikke, hvad man skal tro, men hukommelsen kan ikke være så forfærdelig kort, at enhver tanke om muligheden for en sammenblanding kan være uberettiget.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen nævnte periferisk den tale, den nuværende udenrigsminister holdt som sit partis ordfører den 8. maj 1953. Jeg tillader mig med den højtærede formands billigelse at citere fra spalte 26, hvor det daværende ærede medlem, den nuværende udenrigsminister, siger:

„Denne besked, at vi ønsker denne regerings fald, har adresse både til regeringen og til det radikale venstre. Man skal ikke regne med, at det er muligt den ene dag at træffe en politisk aftale mellem regeringen og to partier i denne sal, en aftale, som måske bare skal løbe for en måned, og så regne med, at i den resterende del af perioden indtil et valg

til efteråret må så socialdemokratiet dække regeringen ind udenrigspolitisk.“

Her lades al tvivl ude om, at der virkelig fandt en meget, meget betydelig og intim sammenblanden sted af det daværende største oppositionspartis udenrigspolitik og indenrigspolitik. Nå, nu står gjort gerning ikke til at ændre.

Alt dette være sagt af hensyn til det historiske forløb af denne politisk bevægede sommer. Iøvrigt vil jeg minde den højtærede statsminister om, at allerede Goethe var opmærksom på den mærkværdighed, at der er dem, som tror, at man kan gendrive sine modstanderes synspunkter blot ved at gentage sine egne, og den højtærede statsminister har gentaget sine med hensyn til stationering uden at svare på det spørgsmål, som jeg tillod mig at stille ham, og som for mig og for mit parti er så afgørende for, om man skal tage imod tilbudet eller ej. Vort forsøg på at forstå den højtærede statsminister er da først og fremmest afhængigt af, at vi får oplyst, om den højtærede minister mener, at Danmark militært er i stand til at klare sig uden stationering. Spørgsmålet indgår måske under den af den højtærede forsvarsminister i går nævnte undersøgelse vedrørende general Førslevs udtalelser. Den højtærede forsvarsminister forklarede i går, at han havde sat en undersøgelse i gang med hensyn til general Førslevs udtalelser, og den foregik på en måde, som sikkert er yderst korrekt. Den højtærede forsvarsminister har igennem forsvarsministeriets departementschef udbedt sig general Førslevs forklaringer, og jeg er derfor sikker på, at hele den tjenstlige omgangsvej er benyttet; men er det nødvendigt for den højtærede regering at afvente denne undersøgelse for at blive klar over, om Danmarks luftforsvar kan sikres tilstrækkeligt med vore egne kræfter?

Vi befinder os i en periode, hvor det er, som om den højtærede regering, den tidligere socialdemokratiske opposition, skal på vej i land fra en lang række af de festlige og frie vurderinger og handlinger, som er foretaget i sommerens løb. Nu har vi set det med stationeringssynspunktet, forleden så vi det med 18 måneders tjenestetid, hvorom jeg må sige, at det lige netop lykkedes at slippe tørskoet i land i sidste øjeblik. Nu står vi overfor kasernebyggeriet.